वृषणं त्वा वयं वृषन् । वृषणः समिधीमहि । «dona effundentem te, donorum effusor! nos, libamina effundentes, accendimus (sic)». Der Scholiast bemerkt daselbst, dass वृषणस् für वृषाणस् stehe. Rosen. Aus Pāṇini VI. 4. 9. (vgl. Die Declin. im S. §. 12. Anm.) erfahren wir, dass die Themata auf षन् in den *Veden* im Acc. Sg., im N. V. Acc. Dual. und im N. V. Pl. das अ bisweilen nicht verlängern: तक्षणम् oder तक्षाणम्, ऋभुक्षणम् (CXI. 4. *Sāmav.* I. 3. 1. 6.) oder ऋभुक्षाणम्.

c. Die Scholien: सूरचक्षसः सूर्यसमानप्रकाशयुक्ताः ।

Str. 2. Die Scholien: हरी इमा यागार्थं वेद्यामासादितत्वेन पुरोवर्तिनीर्धाना भृष्टयवतण्डुलानुद्दिश्य सुखतमे रथ इन्द्रमवस्थाप्य अस्मिन्कर्मणि उपवक्षतः (s. zu I. 2. *c.*) । वेदिसमीपे वहेतं । कीदृशीर्धानाः । घृतस्नुवः । घृतं स्नुवन्तीति घृतस्नुवः । Rosen: «Ad haec grana butyro stillantia fulvi *equi* huc vehunto Indram jucundissimo curru», mit folgender Bemerkung: Videntur grana ista in sacrificio simili ratione adhibita fuisse, ut *οὐλοχύται* apud Graecos, et mola salsa apud Romanos.

Str. 3. Die Scholien bei Stev. प्रातः कर्मारम्भे । अध्वरे मध्यंदिने सवने । तथा यज्ञसमाप्त्यवसरे तृतीयसवने । सोमस्य पीतये सोमपानार्थं । Die Uebersetzung richtet sich genau nach dem Scholiasten: «We invite Indra to our morning sacrifice, also to our mid-day sacrifice, and lastly, to our evening moonplant banquet.»

b. प्रयति अध्वरे «procedente sacrificio». Conf. III. 1. §. 34: यद्य त्वा प्रयति यज्ञे अस्मिन् । होतश्चिकित्वो अवृणीमहीह । «quia hodie te, procedente sacrificio isto, sacerdos sapiens! elegimus hîc.» Rosen. Vgl. noch XVIII. 8. und *Sāmav.* I. 3. 6. 7. (= II. 8. 2. 8.) इन्द्रमिद्देवतातये । इन्द्रं प्रयति अध्वरे । इन्द्रं समीके वनिनो हवामहे । इन्द्रं धनस्य सातये ॥

Str. 4. *c.* सुते = सुताय; vgl. zu IX 3. *c.*

Str. 5. *c.* गौर = गौरमृग, die Scholien.